श्रुत्वा तस्य शुचो हेतुं गोप्ताजिह्राय राघवः। सर्गः १५
नह्य कालभवो मृत्युरिक्ष्वाकुपदमस्पृशत् ॥ ४४॥ स
मुहूर्त्तं सहस्वेति द्विजमाश्वास्य दुःखितं। यानं सस्मार
कौवेरं वैवस्वतजिगीषया ॥ ४५ ॥ युग्मं ॥ आत्तशस्त्र
स्तदध्यास्य प्रस्थितश्च रघूद्वहः। उच्चचार पुरश्चास्य
गूढरूपा सरस्वती ॥ ४६ ॥

श्रुत्वेति। गोप्ता रक्षिता राघवो रामस्तस्य ब्राह्मणस्य शुचः शोकस्य हेतुं पुत्रमरणं श्रुत्वा जिह्राय ललज्जे हि यतः अकाले भव उत्पत्तिर्यस्य स मृत्युरिक्ष्वाकोरादिराजस्य पदं देशं न अस्पृशत् ॥ ४४ ॥ सहेति। स रामो मुहूर्त्तं दिनस्य पञ्चदशं भागं सहस्वेति दुःखितं द्विजमाश्वास्य विश्वास्य वैवस्वतस्य यमस्य जेतुमिच्छया कौवेरं कुवेरसंबन्धि यानं पुष्पकविमानं सस्मार स्मृतवान् ॥ ४५ ॥ आत्तेति। आत्तशस्त्रो गृहीतायुधो रघूद्वहो रामस्तद्विमानमध्यास्य आश्रित्य प्रस्थितश्च अस्य रामस्य पुरोऽग्रे गूढं गुप्तं रूपं यस्याः सा सरस्वती वाणी उच्चचार उच्चरिता उत्पन्नाच चद्वयं कालैक्ये ॥ ४६ ॥